

इत्युक्तम् भा० आ० प० । एतासाच्च चतुर्दशोत्पत्ति स्थानानि क द्वयां वर्षितानि “वया विवृधसद्गच्छप्रसरसो नाम कन्यकाः सन्तोति तासां चतुर्दशं कुलानि एकं भगवतः कलमयोनेर्मनसः समुत्पन्नम्, अन्यदेहेभ्यः समूत्पन्नम्, अन्यदग्नेरुद्धूतम् अन्यत् प्रवनात् प्रस्तुतम्, अन्यदद्वतान्नायामानाङ्गितम्, अन्यज्ञालाज्ञातम्, अन्यदर्ककिरणेभ्यो निर्गतम्, अन्यत् सोमरश्मिभ्यो निष्पतिम्, अन्यद्वैष्टुद्धूतम्, अन्यत् सौदामनीभ्यः प्रटक्षम्, अन्यद्वृत्युना निर्मितम्, अपरं मकरकेतुना समुत्प्रादितम्, अन्यत् दक्षस्य ग्रजापतेरतिप्रभूतानां सुतानां भव्ये द्वौ सुते सुनिररिष्टा च बभूवहुः, ताभ्यां गम्भैः सह कुलद्वयं जातम् एवमेतान्येकव चतुर्दशं कुलानि” एतद्वृत्तं ह विस्तरभयान्कम् । २ दिशि ३ उपर्दिशि च तयोर्जलहेतुत्वात्तथात्मस् “पुङ्किकास्थला च क्रतुसामूरसाविति” वा० १५, १५, “पुङ्किकास्थला क्रतुस्थला चामूरसौ दिगुपदियूपे परिचारिके” इति वेददी० । “अमूरसाविति दिक् च उपर्दिक् स्वाह” सुतेस्तथात्मस् । “मेनका वै अस्माराहपिण्डोति” भाष्यप्रयोगात् अमूरसाविति श्रुति निर्णयाच्च निव्यवहवचनान्तेद्युत्थर्गः कर्चिदेकवचनान्तताऽपि अमूरस्तीर्थं विं ६८० । १ तीर्थभेदे ।

अमूरा स्त्री अस्मि रूपमस्त्यस्याः प्राशस्त्वे कुड्डा० ८ । दिव्यरूपवत्यां खर्वेश्यायाम् “उद्भिन्नतीं संजयन्तीममूरसम्” अ० ४, ३८, १ ।

अमूरायमाग्ना स्त्री अमूरस इवाचरति हेहसौन्दर्यादिना अमूरस+क्यड्ड-सखोपः कर्त्तरि शानच् । अमूरस्तुत्य सौन्दर्यवत्यां स्त्रियाम् ।

अमूरव ति० अस्मि जलरसं वाति हिनस्ति वा—काईत० । जलरस-सूच्ये ससुद्रे तस्य लवणजलत्वात्तथात्मस् । “ये अमूरव-सर्सुवं चित्वराधसस्तेनो रासन्ताम्” च० १०, ६५, ३ ।

अमूरव्य यु० अस्मि भवः “अपोयोनियन्नातुपः” वार्त्ति० सप्तम्या अलुक्, यच्च । जलभवे ।

अमूरस् त्रि० अस्मि अप्साधने तेजसि सस्ति स्तपिति सप्तकिप् ७८० । १ रुद्धे तस्य तेजोहेतुत्वात् तथात्मस् २ रूपवति च ।

“शीर्णा शिरोऽमूरसाम्भो अर्दयन्तं सून् बभृति हरिते-भिरभिः” अ० ६, ४८, २, “जायेव पत्व उशतो सुवासा उप्रा हस्तेव निरस्तीते अस्मि” च० १, १२४, ७ ।

अमूरा त्रि० अपोजलानि सनति ददाति सन-विट् । जल-दातरि “आषाढ़” युत्सु उत्तनामु पर्मि खर्वाममूरसामिति”

च० १, ६१, २१, “अस्मां जलानां दातारम्” भा० । “पवस्त्र देवमाद्यनो विर्चयिरप्सा:” च० ८, ८४ ।

अमूरु त्रि० नास्ति सुरूपम् (निरुक्तम्) यस्य । रूपरहिते “मा त्वा वय” सहसावन्नवीरा भास्ववः परि” च० ७, ४, ६, अस्मवः रूपरहिताः” भा० । अप्राशस्त्वे न० ८० ।

अप्रशस्त्वे अस्मे, “अस्मुजितः” अस्मुजिच्छद्वे दृश्यम् ।

अप्रसुचित् त्रि० अस्मु जलाधारे अन्तरिक्षे क्षियति निव-सति-क्षि-क्रिप् अलुक्स० । अन्तरिक्षवासिनि देवादौ “ये देवासो दिव्येकादश स्य पृथिव्यामेकादश स्य अस्मु-क्षितो महिनैकादश च० १, १३८, ११, वा० १८, ८, च “तद्वेतुत्वात् तात्प्रस्त्रम् अस्मु अन्तरिक्षे क्षियन्ति निव-सन्नीतिं” भा० । [डीप् । जलचरे ।

अप्रसुचर त्रि० अस्मु चरतोति चर-ट अलुक्समा० स्त्रियां अप्रसुज त्रि० अस्मु जले तद्वेतौ अन्तरिक्षे वा जायते जन-ड अलुक्स० । १ जलजाते २ अन्तरिक्षजाते “यदग्ने ! दिविजा अस्मु सुजाः” इति च० ८, ४३, २८, “अस्मुजा अन्तरिक्ष-जाता” इति भा० ।

अप्रसुजा यु० अस्मु-जायते जन+विट् अलुक्स० । अस्मे “अमूरतावाष्ट्रतो वज्रेर्वैद्यभोऽरुडाच्च गर्भतः । साम्नो-हथानास्त्वितः सप्तधा परिकीर्तिता” इत्युक्तेस्य बाष्ट्र-जातत्वात्तथात्मस् “संशितो अस्मृसुजा ब्रह्मा सोम युरोगवः” वा० २३, १४, “अस्मृजा अस्मि” इति वेददी० । २ वेतसे तस्य जलसमीपजातत्वात् तथात्मस् “अस्मु यो-निर्वां अस्मोऽसुजा वेतस” इति शत० ब्रा० । ३ जलजात-मात्रे विं ।

अप्रसुजित् त्रि० अस्मून् असुरान् जयति जि-क्रिप् अलुक्समा० । अन्तरिक्षस्यासुरजेतरि “सुपारः शुश्रवस्तमः समस्मुजितः” च० ८, १३, २, “अस्मुजितः अन्तरिक्षवर्त्त-मानानामसुराणां जेतारः” भा० ।

अप्रसुमत् त्रि० अस्मु आपः जलानि सन्त्यस्य “अपोयोनि-यन्नातुपः” वार्ति० सप्तम्या भतुप् अलुक्स० च । १ जलसंप्रक्ते आवारज्यभागे । “अस्मु भन्नावाधाराज्यभागा-विति” विं १० कौ० । २ यथेष्ट जलत्वात् च “न ह्यास्मु प्रैत्यसुमान् भवति, क्वा० उप० । सरस्यलीघ्यि यथेष्टो-दक्षान् भवतीति” आनन्दगिरिः ।

अप्रसुयोग यु० ७० अलुक्समा० जलेषु योगे । “जिष्ठावे योगयासुयोगैर्युनज्ञनि” अथ० १०, ७, ५ ।

अप्रसुयोनि त्रि० अस्मि योनिरुत्पत्तिरस्य अलुक्समा० ।